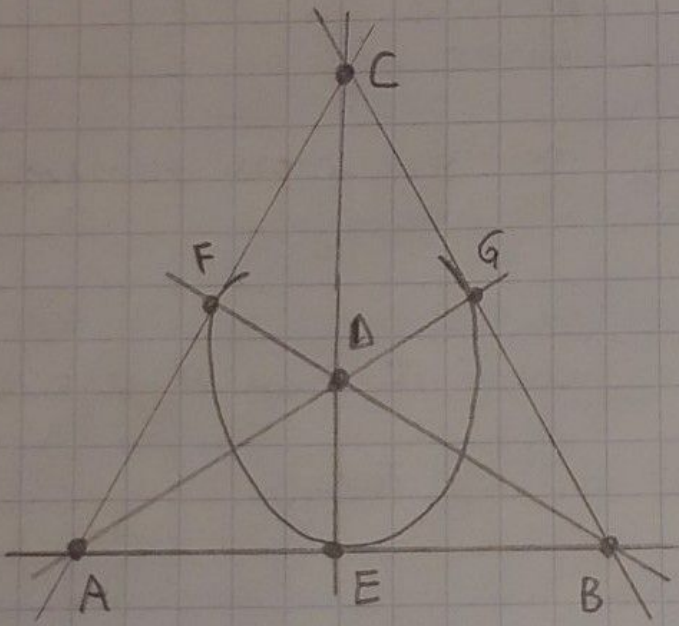

ДРУГИ ДВОЧАС

1.5. Коначна пројективна равна

Пројективна равна не мора имати бесконачан број елемената,
пројективна равна са најмањим бројем тачака је Фаноова равна
која има 7 тачака и 7 права

Фаноова равна (свака права је инцидентна са тачно три тачке,
а свака тачка је инцидентна са тачно три праве)

Def Конечна пројективна равна је пројективна равна (T, P, I)
за коју су скупови T и P конечни.

→ најлакше се објашњају као аналитичке пројективне равни IFP^2
когда је F конечно поље

→ За сваки прост број p имамо да је $Z_p = Z/pZ = \{0, 1, \dots, p-1\}$
поље.

→ Минималном пољу Z_2 одговара аналитичка пројективна равна
 Z_2P^2 , а то је координатно (рамно) равна.

Лема 1.6. Свака права пројективне равни инцидентна је са бар
једном тачком.

Принцип дуалности нам даје дуал Леме 1.6.

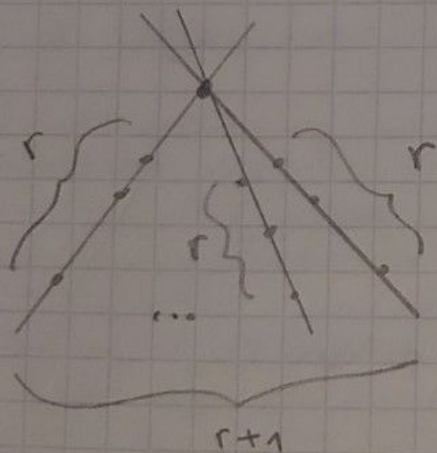
Лема 1.7. Свака тачка пројективне равни инцидентна је са бар
једном правом.

Лема 1.8 За коначну пројективну равнину постоји константа K , таква да је свака права инцидентна са тачно K тачака, док је свака тачка инцидентна са тачно K правих.

Ако је K број из Леме 1.8. онда број $r = K - 1$ зове се ред пројективне равни.

Ред коначне пројективне равни је број r један мањи од броја тачака инцидентних са сваком правом.

Дакле, ако је r ред коначне пројективне равни, онда је број тачака на свакој правој $r+1$, а број правих кроз сваку тачку је такође $r+1$.

Кроз произвољну тачку пролази $r+1$ правих од којих свака поред посматране тачке садржи још r тачака. Све те тачке су различите (у супротном би неке од тих правих поред посматране тачке имале још једно

инцидентне) па је укупан број тачака $1 + (r+1) \cdot r = r^2 + r + 1$

Лема 1.9 Конална пројективна равна реда r садржи r^2+r+1 тачака и r^2+r+1 правах.

Број елемената коначног поља зовемо ред поља.

Z_p пример поља реда p

Ако је \mathbb{F}_r коначно поље реда r и $\mathbb{F}_r\mathbb{P}^2$ одговарајућа аналитичка пројективна равна број тачака те равни је $\frac{r^3-1}{r-1} = r^2+r+1$ јер имамо r^2 класа еквиваленције са векторима представницима $(x, y, 1)$ за произвољно $x, y \in \mathbb{F}_r$, затим r класа са представницима $(x, 1, 0)$ за произвољно $x \in \mathbb{F}_r$ и једна класа са представником

$(1, 0, 0)$. Зато је ред аритметичке равни јорнак резу
контној поља од којеј равна пошине.

Из лемме знамо да контно поље
реда Γ постоји ако и само ако
му је ред ситен простог броја,
тј. $r = p^k$ где је p прост број и
 $k \in \mathbb{N}$ (за $f(x)$ -иредуцибилни

полном ситена K , $\mathbb{Z}_p[x] / (f(x))$

ће бити поље реда p^k где је $\mathbb{Z}_p[x]$ ситен свих
полнома над \mathbb{Z}_p , а $(f(x))$ је идеал генерисан
иредуцибилним полиномом $f(x)$)

$$r^2 + r + 1 = r_1^2 + r_1 + 1$$

$$r^2 + r - r_1^2 - r_1 = 0$$

$$r^2 - r_1^2 + r - r_1 = 0$$

$$(r - r_1)(r + r_1) + r - r_1 = 0$$

$$(r - r_1)(r + r_1 + 1) = 0$$

$$\Rightarrow r = r_1 \quad \neq 0$$

\neq

Ред коначне пројективне равни може бити сваки штејен
простој број $r = p^k$ (јер постоји коначно поле реда r па
је и њему одговарајућа равна бити реда r).

Нису све пројективне равни аналитичке (индуковане
полем) тако да то што не постоји коначно поле
које није штејен простој броја не значи да не постоји
коначна пројективна равна тог реда. Са друге
стране, још није позната ниједна пројективна равна
која за ред нема штејен простој броја.

Теорема 2.13. (Брук-Рајзер) Уколико постоји пројективна
равна реда r за $r \equiv 1, 2 \pmod{4}$ тада је r збир
два квадрата узених бројева.

→ ова теорема нам каже да не постоје пројективне
равне реда $r = 6, 14, 21, 22, \dots$

Број облика $8n+6$ не може бити ред пројективне равни.

$$8n+6 \equiv 2 \pmod{4} \quad \text{Брук-Рајзер} \quad \implies \quad 8n+6 = x^2 + y^2$$

$$z^2 \equiv \begin{matrix} 0 \\ 1 \\ 4 \end{matrix} \pmod{8}$$

0	0	никакo се
0	1	не може
0	4	добити
1	0	остатак 6
1	1	при дељењу
1	4	на 8
4	0	
4	1	
4	4	

Компјутерски је доказано да пројективна равна ред 10 не постоји (Лам, Пилер, Свент).

- ① У некој пројективној равни постоји тачка која је инцидентна са тачно 4 праве. Колики је минималан, а колики максималан укупан број тачака те равни?

1. У некој пројективної равни постоји тачка која је инцидентна са тачно 4 праве. Колики је минималан, а колики максималан укупан број тачака те равни?

* Ако постоји тачка која је инцидентна са тачно 4 праве, онда дуго постоји права која је инцидентна са тачно 4 тачке, па можемо спровести доказ као у Лему 1.8. и онда постоји константа $K=4$ таква да је свака права инцидентна са тачно $K=4$ тачака и ред пројективне равни је тада једнак $\Gamma = K-1 = 4-1 = 3$, а број тачака у коначној пројективної равни реда $\Gamma=3$ је $\Gamma^2 + \Gamma + 1 = 3^2 + 3 + 1 = 13$ па је минимална и максимална вредност за укупан број тачака те равни једнак 13.

→ у тестовима Г4 10.05.2014. (1)

t - укупан број тачака те пројективне равни

$$\boxed{13} \leq t \leq \boxed{13}$$

2. Колико има тачака, а колико правих у равни $\mathbb{Z}_5 \mathbb{P}^2$?
Колико тачака је инцидентно са сваком правом?

→ у тестовима Г4 03.06.2015. (4)

* Z_5 je male reda 5, to je red projektilivne ravni $Z_5 \mathbb{P}^2$ jednak $r=5$, odakle sledi da je ukupan broj tačaka $r^2+r+1=5^2+5+1=31$, a to je ujedno i ukupan broj pravih. Kako je red projektilivne ravni $Z_5 \mathbb{P}^2$ jednak $r=5$, to je svaka prava inkuzentna sa $r+1=5+1=6$ tačaka.

1.6. Дезаргово тврђење

Ритур је био који скуп таčака и правих пројектилвне равни, а ако укључно и релацију инкузентности између таčака и правих неке фигуре, добијемо конфигурацију. Геометријска конфигурација је конфигурација коју које је свака прва инкузентна са константним бројем таčака а свака тачка инкузентна са константним бројем правих. Ако је константа на број таčака на правој једнака константи на број правих кроз тачку, онда је то симетрична геометријска конфигурација.

Низ тачака име све тачке инцидентне са неком правом,
низ тачака инцидентних са правом p обележавамо са (p) и кажемо
да је права p носилац нива (p) .

Линија дотица је прамен правих која име све праве инцидентне
са неком тачком. Прамен правих инцидентних са тачком A
обележавамо са (A) и кажемо да је тачка A носилац прамена (A) .

Фигура која се састоји од n тачака међу којима нема три колинеарне
и свих $\binom{n}{2}$ спојница њима одређених зове се (поштински) n -теменик.

Фигура која се састоји од n правих међу којима нема три конкурентне
и свих $\binom{n}{2}$ спојница њима одређених зове се (поштински) n -страник.

Тачке свих фигура зовемо темена, док праве зовемо страннице.

n -теменик и n -страник су једнаки само у случају $n=3$.

n -угаоник за $n=3$ се зове троугаоник, за $n=4$ четвороугаоник,
за $n=5$ петоугаоник и за $n=6$ шестоугаоник (дуалне фигури
су троугаоник, четвоространик, петостраник, шестостраник)

Троугао n -угаоник је фигура $T_1 T_2 \dots T_n$ која се састоји од n тачака
 T_1, T_2, \dots, T_n одређених у одређеном циклусном редоследу тако да сваке
три узастопне тачке колinearне и од n права $T_1 \vee T_2, T_2 \vee T_3,$
 $\dots, T_n \vee T_1$ које су спојнице узастопних тачака

Дуална фигура је троугао n -страник и он је исто што и
троугао n -угаоник.

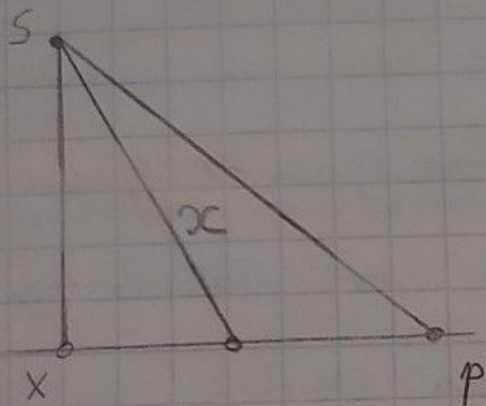
За две стране троугао n -страника које су инцидентне
од истог тачке кажемо да су суседне, као и за два
угаона троугао n -угаоника која су инцидентна са истом
тачком. За два угла T_i и T_j троугао $2n$ -угаоника
 $T_1 T_2 \dots T_{2n}$ кажемо да су настрана ако је $|i-j|=n$.

Def Нека $S \in T$ није инцидентно, са $p \in \mathcal{P}$. Перспектив-

ивитет $(p) \bar{\wedge} (S)$ је пресликавање $f: (p) \rightarrow (S)$ дајто са

$f(x) = S \vee x$. Перспективитет $(S) \bar{\wedge} (p)$ је преслика-

вање $f: (S) \rightarrow (p)$ дајто са $f(s) = p \wedge s$

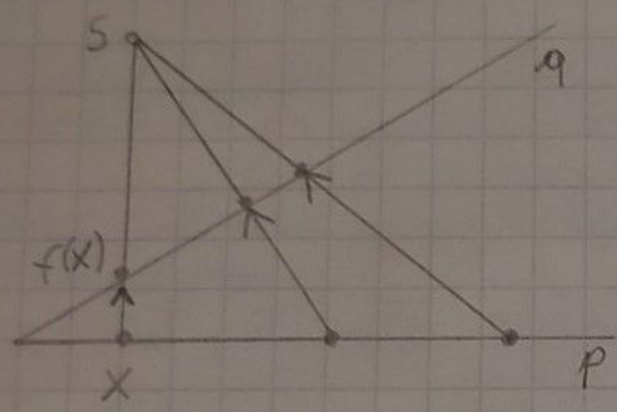

Перспективитет су основно пресликавања пројективне геометрије и радићемо са њиховим композицијама (домен првог ниј. левог пресликавања се мора преклопити са кодоменом другог ниј. десног). Тако добијамо пресликавање које имају и домен и кодомен истог нија (нијз тачака или прамена правца) које исто зовећемо перспективитетом наводимо у односу на нија је оно перспективитет.

Деф Нека $S \in T$ није инцидентно са $p, q \in P$. Перспективност

$(p) \stackrel{S}{\wedge} (q)$ је пресликавање $f: (p) \rightarrow (q)$ дамо са $f(x) = (SVx) \wedge q$.

Тачка S се зове центар перспективе.

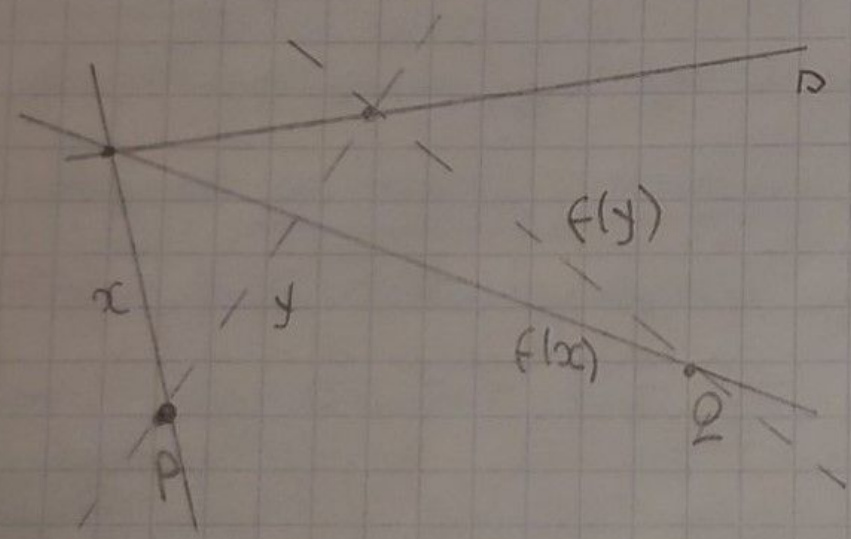
$$(p) \stackrel{S}{\wedge} (q) = ((S) \bar{\wedge} (q)) \circ ((p) \bar{\wedge} (S))$$

Тачке $x, f(x)$ и S су коллинеарне.

$(p) \stackrel{S}{\wedge} (q)$ је перспективност нижа (p) на нижу (q) у односу на тачку S .

Деф Нека $D \in P$ није инцидентно са $P, Q \in T$. Перспективност

$(P) \stackrel{D}{\wedge} (Q)$ је пресликавање $f: (P) \rightarrow (Q)$ дамо са $f(x) = (D \wedge x) \vee Q$.

$$(P) \stackrel{D}{\wedge} (Q) = ((D) \bar{\wedge} (Q)) \circ ((P) \bar{\wedge} (D))$$

Тачка D се зове оса перспективе.

Тачке $x, f(x)$ и D су коллинеарне.

$(P) \stackrel{D}{\wedge} (Q)$ је перспективност прамена (P) на прамен (Q) у односу на праву D .

За две фигури које смо да су перспективне у односу на тачку
(центар) S ако постоји бијективно пресликавање тако да су
сваке две одговарајуће тачке које смо да S колинеарне.

За две фигури које смо да су перспективне у односу на праву
(осу) Δ ако постоји бијективно пресликавање тако да су сваке
две одговарајуће праве које смо да Δ конкурентне.

Дезаргово тврђење Ако су два троугаоника перспективна
у односу на неку тачку, онда су они перспективни у односу
на неку праву.

У расисаном облику ово тврђење гласи:

Ако су троугаоници $A_1B_1C_1$ и $A_2B_2C_2$ такви да су праве

A_1A_2 , B_1B_2 , C_1C_2 конкурентне, тада су тачке

$(A_1A_2) \cap (B_1B_2)$, $(A_1A_2) \cap (C_1C_2)$ и $(B_1B_2) \cap (C_1C_2)$ колинеарне.

Деф Дезартова равнина је пројективна равнина у којој важи Дезартово тврђење.

↙ Франкова равнина нема довољно тачака на којој Дезартово тврђење привидно важи.

→ Конфигурација Дезартовог тврђења се састоји од 10 тачака и 10 права, свака права је инцидентна са три тачке и свака тачка је инцидентна са три праве. Дуал му је:

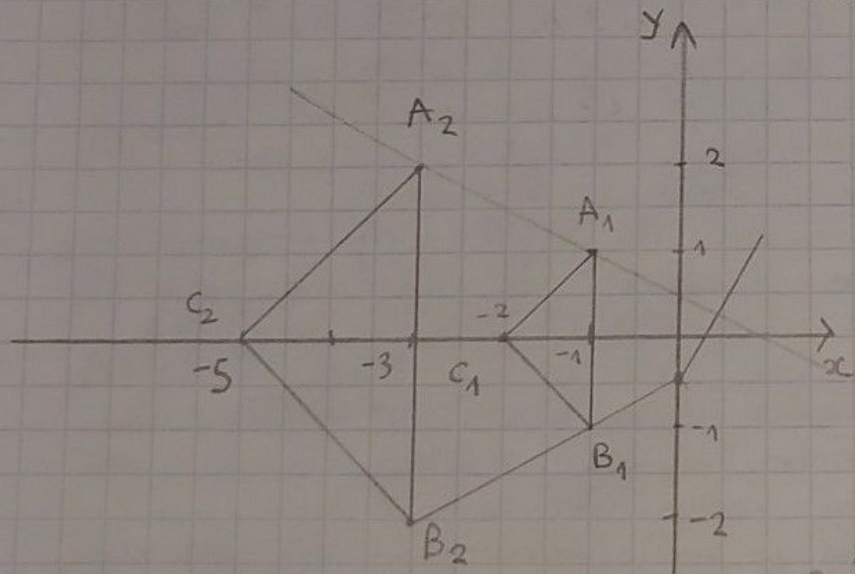
Обрнуто Дезаргово тврђење Ако су два пројективна перспективна у односу на неку праву, онда су они перспективни у односу на неку тачку.

Теорема 1.12 У Дезартовој равнини важи Обрнуто Дезартово тврђење.

Теорема 1.13 У Дезартовој равнини важи Принципи дуалности.

Пошто је пројективне равни које нису декартове (пример је Моблинова равна коју добијемо модификацијом проширене еуклидске равни $IEIP^2 = (T_\infty, P_\infty, I_\infty)$, издржате смо тачке из T_∞ као и праве из P_∞ које су вертикалне ($x = n$) или имају неједначан нагиб m_j , $y = kx + n$ за $k \leq 0$, а за праве из P_∞ са позитивним нагибом ($y = kx + n$, за $k > 0$) издржате смо стандардну инцидентну само на њеном делу где је $x \leq 0$ и на њену бесконачно далеку тачку, док ћемо за $x > 0$ издржати само неједначан нагиб. Нове праве су тада изломљене линије описане географично

$$y = \begin{cases} kx + n, & x \leq 0 \\ 2kx + n, & x > 0 \end{cases} \leftarrow \text{за } k > 0$$

$$A_1(-1, 1), A_2(-3, 2)$$

$$B_1(-1, -1), B_2(-3, -2)$$

$$C_1(-2, 0), C_2(-5, 0)$$

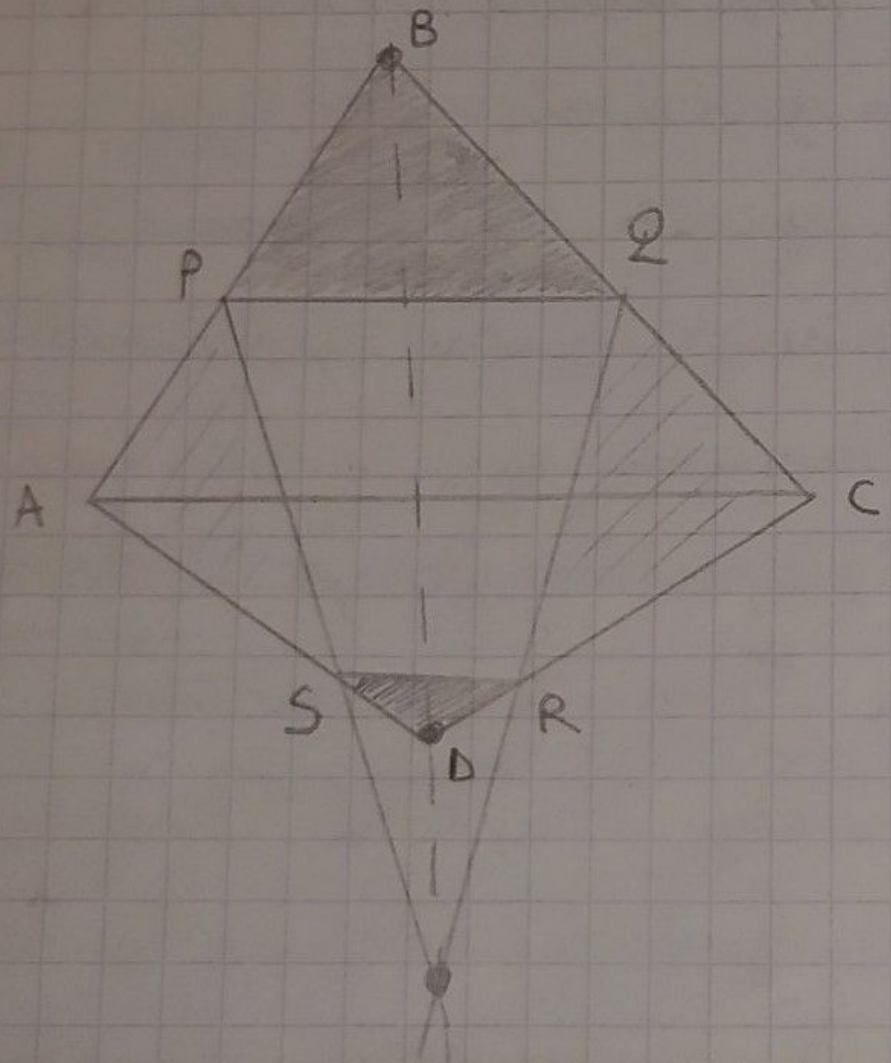
$\Delta A_1 B_1 C_1$ и $\Delta A_2 B_2 C_2$:

$$A_1 B_1 \parallel A_2 B_2, A_1 C_1 \parallel A_2 C_2, B_1 C_1 \parallel B_2 C_2$$

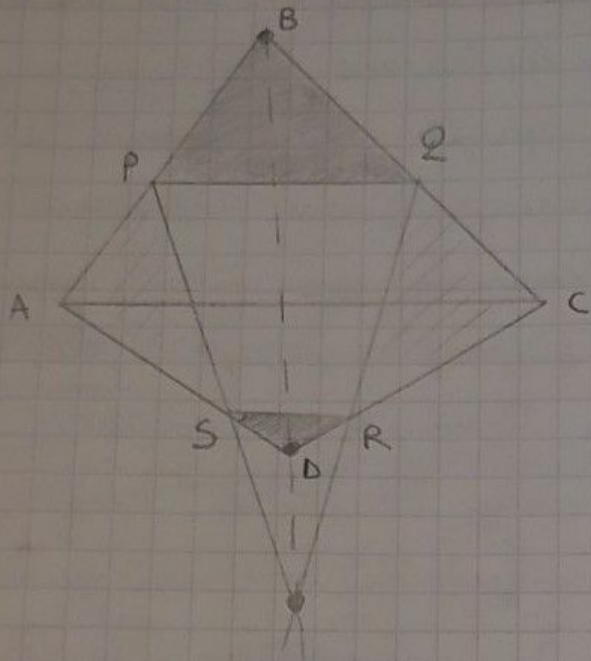
паралелне праве се секу у бесконачним тачкама које припадају бесконачној правој m_∞ па су пројективне

$A_1 B_1 C_1$ и $A_2 B_2 C_2$ перспективне у односу на осу m_∞ , али нису перспективне у односу на неки центар јер праве $A_1 A_2$, $B_1 B_2$ и $C_1 C_2$ нису конјугентне \Rightarrow не важи Обрнуто Декартово изречење на Моблиној равни је Декартово.

3.1. У произвољном метвороуглу симсон је трапез чије су
 основе паралелне једној дијагонали метвороугла. Доказати
 да се крајњи крајеви трапева секу на другој дијагонали метвороугла.

Нека је $ABCD$ произвољан
 метвороугао и нека су
 P, Q, R и S тачке на $AB,$
 BC, CD и DA такве да су
 праве AC, PQ и SR паралелне

Нека је $ABCD$ произвољан
 четвороугао и нека су
 P, Q, R и S тачке на $AB,$
 BC, CD и DA такве да су
 праве AC, PQ и SR паралелне

I НАЧИН (примена Декартовог шкртзена)

Посматрајмо троуглове APS и CQR и приметимо да
 одговарајућа тачка одређују праве AC, PQ и SR које
 су по претпоставци водитица међусобно паралелне
 па све садрже бесконачно далеку тачку правих паралелних
 са AC , тј. троуглови APS и CQR су перспективни
 у односу на ту бесконачну тачку па на основу
 Декартовог шкртзена можемо закључити да су троуглови
 APS и CQR перспективни у односу на осу, тј.
 одговарајуће тачке $B = AP \cap CQ$, $D = AS \cap CR$ и
 пресека тачка крака трапеза $PS \cap QR$ су колинеарне
 што значи да се краци трапеза PS и QR секу на
 дијалогалом четвороугла BD што је и требало доказати.

I НАЧИН (примена Дезартової шпиртзена)

Постановимо умови APS и CQR и приметимо да одговарајуће теме на одређеној правој AC, PQ и SR које су по претпоставци паралелне међусобно паралелне на две одређене секундарно одређене тачке у односу на ту секундарну тачку па на основу Дезартової шпиртзена можемо закључити да су тачке APS и CQR перспективне у односу на осу, тј. одговарајуће тачке $B = AP \cap CQ$, $D = AS \cap CR$ и пресека тачка краја трапеза $PS \cap QR$ су колинеарне што значи да се крајњи трапеза PS и QR секу на ортогоналној линији BD што је и требало доказати.

II НАЧИН (примена Обрнутој Дезартової шпиртзена)

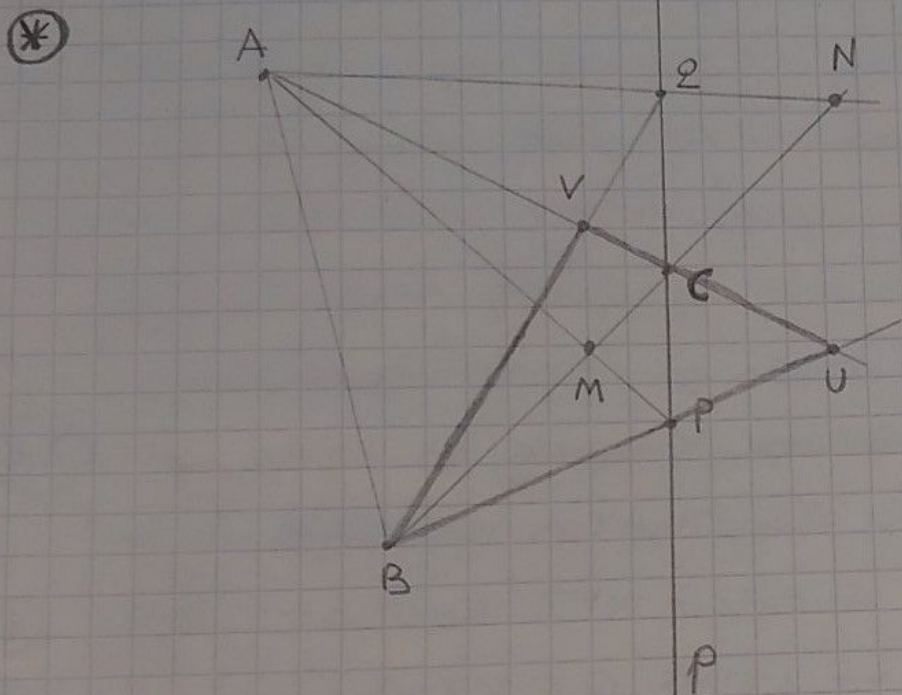
Постановимо умови PVS и SDR и приметимо да су одговарајуће пресеци одговарајућих паралелних $PV \cap SD = A$,

$BQ \perp DR = C$ и $PQ \perp SR$. Како биста $AC \parallel PQ \parallel SR$ то
је $PQ \perp SR$ бесконачно далека тогача правих паралелних са
 AC , па је она уједно и на AC , тј. тачке A, C и
 $PQ \perp SR$ су колинеарне па су троуглови PBQ и SDR
перспективни у односу на осу, а на основу Собринијеве
Декартове тврђење бисте перспективни и у односу на
тачку тј. праве PS, BD и QR су конкурентне тј.
краци трапеза PS и QR се секу на дијагонал реџоро-
ула BD што се и тражило.

3.3. Дати су неколикопарне тачке A, B, C и права $p \ni C$.

Нека су P и Q произвољне тачке са p и нека важе
 $M = AP \cap BC$, $N = AQ \cap BC$, $U = BP \cap AC$, $V = BQ \cap AC$.

Докажи да су праве \underline{AB} , \underline{MU} , \underline{NV} конкурентне.

Потомачијом
 троуглове AMN и BUV
 и пресеке оштоварајућих
 правих $AM \cap BU = P$,
 $AN \cap BV = Q$ и
 $MN \cap UV = C$.

Уско су све три
 тачке P, Q и C на

правој p , то је права p оса перспективе троуглова
 AMN и BUV па су они перспективни у односу на осу,
 одакле применом обрнутој Декартовој теореме закључујемо
 да су они перспективни у односу на тачку, тј. оштовара-
 јуће праве AB, MU и NV су конкурентне што је и требало
 доказати.